

قانون تشکیل سازمان نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران

نوع سند: قوانین

قانون تشکیل سازمان نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران

قانون تشکیل سازمان نظام روانشناسی و مشاوره، مشتمل بر 24 ماده است.

قانون تشکیل سازمان نظام روانشناسی و مشاوره، مشتمل بر 24 ماده و 19 تبصره در جلسه علنی 27 فروردین ماه 1382 در مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ 9 اردیبهشت ماه 1382 به تایید شورای نگهبان رسیده است.

این قانون در 6 فصل به بیان مقررات مربوط به وظایف و اختیارات، شرایط عضویت، ارکان و واحدهای تابعه سازمان نظام روانشناسی و مشاوره ایران می‌پردازد.

فصل اول - تعریف، اهداف:

ماده 1

ماده 1 - سازمان نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران که در این قانون «سازمان» نامیده می‌شود، یک سازمان غیر دولتی و مستقل است که به منظور تحقق بخشیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌گردد.

ماده 2

ماده 2 - اهداف سازمان عبارتند از:

1 - تلاش برای ارتقاء سطح دانش روانشناسی و مشاوره.

2 - حمایت از حقوق مراجعان به روانشناسان و مشاوران.

3 - حمایت از حقوق صنفی روانشناسان و مشاوران.

فصل دوم - وظایف و اختیارات:

ماده 3

ماده 3 - وظایف و اختیارات سازمان با توجه به اهداف فوق به شرح زیر است:

1 - تعیین حدود صلاحیت‌های تخصصی و صدور شماره نظام و پروانه کار برای اعضای سازمان.

تبصره 1

تبصره 1 - برای کلیه شاغلین به حرفه‌های روانشناسی و مشاوره دریافت شماره نظام الزامی است.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورت تصویب شورای مرکزی روانشناسان و مشاوران ملزم به شرکت در دوره‌های بازآموزی و نوآموزی هستند.

2 - تهیه دستورالعمل‌های اجرایی لازم در چارچوب مواد این قانون.

3 - نظارت بر کیفیت کار تخصصی و رسیدگی به تخلفات تخصصی روانشناسان و مشاوران که عنوان جرایم عمومی را نداشته باشند از طریق هیئت رسیدگی به تخلفات صنفی و مطابق تبصره ماده (19) و ماده (20) این قانون.

4 - پیشنهاد تعیین یا تجدیدنظر در تعرفه‌های خدمات روانشناسی و مشاوره به هیات دولت جهت تصویب.

5 - تعیین ضوابط خاص صنفی مربوط به استاندارد کردن تابلوها، عناوین، سربرگ‌ها و مهر شاغلین به روانشناسی و مشاوره.

6 - همکاری با وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر

روانشناسان و مشاوران در جهت ارتقاء دانش رشته‌های روانشناسی و مشاوره منطبق با پیشرفت‌های علمی روز مطابق آیین نامه مصوب دولت.

7 - همکاری با مراجع ذیربط در ارائه خدمات روانشناسی و مشاوره به هنگام بروز حوادث و سوانح غیرمترقبه از طریق تشویق و بسیج اعضای سازمان.

8 - انتشار نشریات حاوی آخرین دستاوردهای علمی روانشناسی و برگزاری همایش‌های تخصصی جهت ارتقاء سطح دانش روانشناسی و مشاوره اعضای سازمان.

فصل سوم - شرایط عضویت:

ماده 4

ماده 4 - کلیه افرادی که دارای حداقل مدرک کارشناسی ارشد معتبر از سوی وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در یکی از رشته‌های روانشناسی و مشاوره باشند می‌توانند به عضویت سازمان درآیند.

تبصره 1

تبصره 1 - منظور از روانشناس کسی است که در یکی از رشته‌های روانشناسی در سطح کارشناسی ارشد فارغ التحصیل شده باشد.

تبصره 2

تبصره 2 - منظور از مشاور، کسی است که در یکی از رشته‌ها و گرایش‌های مشاوره (خانواده، شغلی، تحصیلی، توانبخشی، عمومی و...) در سطح کارشناسی ارشد فارغ التحصیل شده باشد.

تبصره 3

تبصره 3 - برای اشتغال در حرفه‌های روانشناسی و مشاوره، اخذ پروانه از سازمان و عضویت در آن الزامی است. عضویت در هیأت علمی مؤسسات آموزش عالی از مفاد این تبصره مستثنی است.

تبصره 4

تبصره 4 - اعضای سازمان همه ساله مبلغی را به عنوان حق عضویت به سازمان پرداخت خواهند نمود. میزان و نحوه وصول حق عضویت اعضاء مطابق دستورالعملی خواهد بود که توسط شورای مرکزی نظام روانشناسی و مشاوره تهیه می‌گردد.

ماده 5

ماده 5 - مشاوران و روانشناسان برای هرگونه اشتغال در حرفه خود باید دارای پروانه از سازمان باشند.

فصل چهارم - ارکان و واحدهای تابعه:

ماده 6

ماده 6 - ارکان و واحدهای تابعه سازمان به شرح زیر است:

الف - ارکان:

1 - مجمع عمومی.

2 - شورای مرکزی نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران.

3 - هیأت رسیدگی به صلاحیت تخصصی روانشناسان و مشاوران.

4 - هیأت رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان و حرفه‌های روانشناسی و مشاوره.

5 - شعب شورای مرکزی در مناطق.

6 - هیأت بازرسان.

ب - واحدهای تابعه:

واحدهای تابعه توسط شورای مرکزی تعیین خواهد شد.

ماده 7

ماده 7 - اعضای شورای مرکزی عبارتند از:

الف - شش نفر روانشناس از میان اعضای سازمان.

ب - پنج نفر مشاور از میان اعضای سازمان.

ج - یک نفر نماینده وزیر علوم، تحقیقات و فناوری.

د - یک نفر نماینده وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

تبصره 1

تبصره 1 - اعضای مذکور در بندهای (الف) و (ب) توسط اعضای سازمان انتخاب می‌شوند.

تبصره 2

تبصره 2 - جلسات شورای مرکزی نظام روانشناسی و مشاوره با حضور دو سوم کل اعضای شورا رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت آراء معتبر و لازم الاجراء است.

ماده 8

ماده 8 - ریاست سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی و اداره کلیه امور سازمان و واحدهای تابعه را به عهده دارد یکی از اعضای شورای مرکزی با درجه تحصیلی دکتری خواهد بود که توسط شورای مرکزی برای مدت چهار سال انتخاب و با حکم ریاست جمهوری منصوب می‌گردد. عزل وی نیز به پیشنهاد شورای مرکزی و با تایید ریاست جمهوری خواهد بود. انتخاب متوالی رئیس سازمان در صورت موافقت و رأی اکثریت اعضاء فقط برای دو دوره متوالی مجاز است.

ماده 9

ماده 9 - در هر منطقه یک شعبه شورای منطقه‌ای سازمان تشکیل می‌شود که مطابق مصوبات شورای مرکزی به امر رسیدگی به مسائل تخصصی و حرفه‌ای روانشناسی و مشاوره در منطقه خواهد پرداخت.

تبصره

تبصره - دستورالعمل تعیین مناطق توسط شورای مرکزی تهیه خواهد شد.

ماده 10

ماده 10 - رئیس سازمان نظام روانشناسی و مشاوره مناطق توسط اعضای منطقه‌ای و از بین منتخبین شورای منطقه انتخاب می‌شود و پس از تأیید شورای مرکزی با حکم ریاست سازمان منصوب می‌گردد. عزل وی نیز به پیشنهاد شورای منطقه، تأیید شورای مرکزی و با حکم ریاست سازمان خواهد بود.

ماده 11

ماده 11 - بودجه واحدهای سازمان از محل حق عضویت اعضا و هدایا و کمک‌های دولت و اشخاص حقیقی و حقوقی تأمین می‌گردد.

تبصره

تبصره - میزان و نحوه وصول حق عضویت سالانه اعضا و دیگر مقررات اداری و مالی سازمان و نحوه هزینه بودجه مطابق آیین نامه مصوب شورای مرکزی خواهد بود.

ماده 12

ماده 12 - وظایف شورای مرکزی سازمان به شرح زیر است:

1 - اجرای دقیق وظایف مقرر در ماده (3) این قانون و نظارت مستمر بر حسن اجرای آن‌ها از طریق رئیس کل سازمان.

2 - نظارت بر عملکرد سایر ارکان و شعب کلیه واحدهای تابعه سازمان.

3 - تشکیل هیأت‌های رسیدگی به صلاحیت تخصصی روانشناسان و مشاوران و رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه‌های روانشناسی و مشاوره.

4 - ترکیب و تعداد و شرح وظایف و دستورالعمل‌های این هیأت‌ها به تصویب شورای مرکزی می‌رسد.

5 - تهیه و تصویب دستورالعمل‌های اجرایی لازم.

6 - انحلال شورای مناطق به علت عدم تشکیل پنج جلسه متوالی شورا.

تبصره

تبصره - در صورت انحلال شورای منطقه باید ظرف مدت سه ماه انتخابات مجدد برگزار شود.

ماده 13

ماده 13 - شورای مناطق وظایف محوله از سوی شورای مرکزی را در منطقه به عهده دارد و موظف به اجرای مصوبات و دستورالعمل‌های شورای مرکزی در سطح منطقه است.

ماده 14

ماده 14 - هیأت بازرسان:

1 - هیأت بازرسان از سه نفر منتخب اعضای سازمان تشکیل می‌گردد که همزمان با انتخابات شورای مرکزی انتخاب می‌شوند. وظیفه این هیأت نظارت بر عملکرد سازمان و ارائه گزارش سالانه به مجمع عمومی براساس مفاد این قانون است.

2 - انحلال شورای مرکزی به پیشنهاد هیأت بازرسان و با تصویب مجمع عمومی صورت می‌گیرد.

فصل پنجم - انتخابات

ماده 15

ماده 15 - مدت فعالیت هر دوره شورای مرکزی و شوراهای مناطق سازمان روانشناسی و مشاوره چهار سال تمام است.

مسئول برگزاری اولین دوره انتخابات شورای مرکزی، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری می‌باشد و هیأت پنج

نفره جهت برگزاری این انتخابات را منصوب می‌نماید. یک نفر نماینده از کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس بر انتخاب این هیأت نظارت خواهد کرد. هزینه برگزاری انتخابات از محل حق عضویت اعضاء تامین می‌شود.

تبصره 1

تبصره 1 - شروع اولین دوره فعالیت شوراهای مذکور حداکثر ده روز پس از پایان اعلام قطعیت یافتن نتیجه انتخابات خواهد بود.

تبصره 2

تبصره 2 - شروع فعالیت دوره‌های بعدی شوراهای نظام روانشناسی و مشاوره بلافاصله پس از دوره قبلی است.

تبصره 3

تبصره 3 - چنانچه در پایان دوره تشریفات انتخابات دوره بعدی به نحوی از انحاء پایان نیافته باشد، ارکان دوره قبلی تا قطعیت نتیجه انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد.

ماده 16

ماده 16 - انتخابات برای اولین دوره حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون و تجدید آن برای دوره‌های بعدی سه ماه قبل از اتمام هر دوره و بعد از تشکیل هیأت مرکزی نظارت بر انتخابات انجام خواهد شد.

تبصره

تبصره - انتخابات شوراهای مناطقی که منحل شده باشد، حداکثر ظرف مدت سه ماه با هماهنگی هیأت مرکزی نظارت و با رعایت سایر مواد قانونی انجام می‌پذیرد.

ماده 17

ماده 17 - شرایط انتخاب کنندگان عبارت است از:

- 1 - تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران.
- 2 - عضویت در سازمان نظام روانشناسی و مشاوره به استثنای دوره اول.
- 3 - ساکن بودن در منطقه انتخاباتی در زمان انتخابات (برای داوطلبین شورای منطقه) به تایید شورای منطقه.

ماده 18

ماده 18 - شرایط انتخاب شوندگان اعضای شورای مرکزی و شورای منطقه و هیات بازرسان علاوه بر مورد وثوق بودن عبارتند از:

- 1 - تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران.
- 2 - نداشتن سوء پیشینه کیفری و عدم اشتغال به فسق و فساد اخلاق.
- 3 - نداشتن پرونده محکومیت در هیات رسیدگی به تخلفات صنفی و نیز عدم تخلف از اصول نظامنامه اخلاقی.
- 4 - اظهار التزام به دین مبین اسلام و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

تبصره

- تبصره - اقلیت‌های دینی مصرح در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تابع دین خود می‌باشند.
- 5 - دارا بودن حداقل سه سال سابقه عضویت در سازمان به استثنای دوره اول.

فصل ششم - موارد متفرقه:

ماده 19 - به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلین روانشناسی و مشاوره، هیأت مرکزی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای در سازمان مرکزی و هیأت‌های بدوی در مناطق تشکیل می‌گردند.

تبصره

تبصره - تخلفاتی که موجب محکومیت اعضای سازمان می‌شود عبارتند از:

1 - تخلف از شؤون حرفه‌ای و صنفی به معنای عدول از اصول نظامنامه اخلاقی حرفه‌های مشاوره و روانشناسی.

2 - عدم رعایت موازین شرعی و قانونی و مقررات دولتی و سهل انگاری در انجام وظایف قانونی، متخلفین با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌گردند:

الف - تذکر یا توبیخ شفاهی هیأت رسیدگی به تخلفات.

ب - اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده شخص در هیأت رسیدگی به تخلفات.

ج - توبیخ کتبی با درج در نشریه سازمان نظام روانشناسی و مشاوره و الصاق در تابلوی اعلانات سازمان.

د - محرومیت از اشتغال به حرفه‌های روانشناسی و مشاوره از سه ماه تا یک سال در محل اشتغال.

هـ - محرومیت از اشتغال به حرفه‌های روانشناسی و مشاوره از سه ماه تا یک سال در تمام کشور؛ و - محرومیت از اشتغال به حرفه‌های روانشناسی از یک سال تا پنج سال.

ز - محرومیت دائم از اشتغال به مشاوره و روانشناسی در تمام کشور.

ماده 20 - هیأت مرکزی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای سازمان نظام روانشناسی و مشاوره با پنج نفر عضو منتخب شورای مرکزی سازمان تشکیل می‌گردد.

تبصره 1

تبصره 1 - هیأت مرکزی رسیدگی به تخلفات می‌تواند مسئولیت رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه‌های روانشناسی و مشاوره چند منطقه را به یک هیأت بدوی واگذار نماید.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورتی که فردی نسبت به رأی هیأت مرکزی شاکی باشد می‌تواند به دادگاه صالح شکایت کند.

ماده 21

ماده 21 - منابع مالی سازمان عبارتند از:

1 - اعتبارات و دارائی‌های موجود سازمان.

2 - حق عضویت سالانه اعضای سازمان.

3 - کمک‌های اختیاری دولت و مؤسسات و افراد داوطلب به سازمان.

ماده 22

ماده 22 - سازمان موظف است در موارد تصمیم‌گیری درباره نحوه صحیح ارائه خدمات روانشناسی و مشاوره در هر یک از مؤسسات و سازمان‌ها با آنها همکاری نماید.

ماده 23

ماده 23 - شورای مرکزی سازمان موظف است حداکثر ظرف سه ماه پس از تشکیل نسبت به تهیه آرم سازمان با رعایت اهداف متعالی اسلام و حفظ شئون روانشناسی و مشاوره و با تایید وزیر علوم، تحقیقات و فناوری اقدام نماید.

ماده 24 - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر لغو می‌گردد.

قانون فوق مشتمل بر بیست و چهار ماده و نوزده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و هفتم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1382/2/9 به تایید شورای نگهبان رسیده است.